

Sygn. akt II PK 214/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa W. N.

przeciwko C. [...] Sp. z o.o. w W.

o odszkodowanie i zadośćuczynienie w związku z mobbingiem,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 20 czerwca 2017 r.,

skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 21 stycznia 2016 r., sygn. akt VII Pa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 21 stycznia 2016 r., VII Pa [...] Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację W.N. (powódka), wniesioną od wyroku Sądu Rejonowego w W. z 10 września 2015 r., X P [...], oddalającego powództwo powódki o zadośćuczynienie za krzywdę wywołaną rozstrojem zdrowia, spowodowanym przez stosowanie wobec powódki mobbingu przez C. [...] Sp. z o.o. z siedzibą w W. (pozwany), o odszkodowanie za konieczność rozwiązania przez powódkę umowy o pracę oraz o zwrot dotychczas poniesionych kosztów leczenia. Sąd Okręgowy postanowił także nie obciążać powódki kosztami zastępstwa procesowego.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Okręgowego wniosła powódka, zaskarżając go w części obejmującej oddalenie przez Sąd Okręgowy apelacji.

Skarga kasacyjna została oparta na przesłance występowania w sprawie

istotnego zagadnienia prawnego, polegającego na ustaleniu czy krytyka sposobu wykonywania obowiązków przez pracownika (nawet uzasadniona), ale stosowana długotrwale, w sposób wulgarny, poniżający i naruszający dobra osobiste pracownika, nie stanowi zjawiska mobbingu w rozumieniu art. 94³ k.p., a zwłaszcza w świetle wykładni celowościowej i systemowej? Powódka podniosła ponadto, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, z uwagi na nierozpoznane przez Sądy obu instancji meritum pozwu, a zatem naruszenie art. 321 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance występowania w niniejszej sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. oraz oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.)), co wymaga na wstępie uwagi o charakterze porządkującym. W orzecnictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się bowiem, że jednocześnie uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania występującymi w sprawie wątpliwościami prawnymi (zagadnienie prawne, potrzeba wykładni przepisów) generalnie wyklucza możliwość oczywistej zasadności skargi (postanowienia Sądu Najwyższego z 26 listopada 2013 r., I UK 291/13, LEX nr 1430990 oraz z 20 marca 2014 r., I CSK 343/13, LEX nr 1523355).

Powódka w pierwszej kolejności powołała się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Odnosząc się do powyższej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania stwierdzić należy, że w orzecnictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, iż w razie powołania przesłanki przedsądu, jaką jest występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, obowiązkiem skarżącego jest wywiedzenie i uzasadnienie występującego w sprawie problemu w sposób zbliżony do tego, jaki przewidziany jest przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z 28 maja 2015 r., III SK 5/15, LEX nr 1747850). Sformułowane zagadnienie powinno zatem odwoływać się w sposób generalny i abstrakcyjny do

treści przepisu, który nie podlega jednoznacznej wykładni, a którego wyjaśnienie przez Sąd Najwyższy przyczyni się do rozwoju jurysprudencji i prawa pozytywnego lub też będzie miało znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw w przyszłości.

Wniosek powódki w zakresie rozpoznanie sformułowanego w jej skardze zagadnienia prawnego jest nieuzasadniony, gdyż powódka sama, w lakonicznym uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, wykazała że kwestia mobbignu była już wielokrotnie przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego, a dotychczasowa linia orzecznicza w tym przedmiocie jest jednolita. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie przedstawiono żadnych jurydycznych argumentów przemawiających za koniecznością zmiany dotychczasowej linii orzeczniczej. Brak takiej argumentacji nie daje Sądowi Najwyższemu na etapie przedsądu podstaw do dostrzeżenia interesu publiczniprawnego w merytorycznym rozpoznaniu skargi w tym zakresie.

Odnosząc się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, należy zauważyć, że oczywista zasadność skargi, zachodzi wówczas, gdy z jej treści, bez potrzeby pogłębionej analizy oraz szczegółowych rozważań, wynika, że doszło do kwalifikowanego naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego (postanowienia Sądu Najwyższego z 5 grudnia 2013 r., III SK 19/13, LEX nr 1402642 oraz z 3 grudnia 2014 r., III PK 75/14, LEX nr 1621619), a przytoczone podstawy kasacyjne uzasadniają uwzględnienie skargi (postanowienia Sądu Najwyższego z 5 października 2007 r., III CSK 216/07, LEX nr 560577 oraz z 20 marca 2014 r., I CSK 18/14, LEX nr 1522063). Nie zwalnia to jednakże skarżącego od konieczności przedstawienia odrębnego wyводу jurydycznego, potwierdzającego twierdzenia o oczywistej zasadności skargi.

Oczywistej zasadności skargi powódka upatruje w naruszeniu art. 321 § 1 k.p.c., przez nierozpoznanie meritum sprawy, ponieważ Sąd drugiej instancji ograniczył się w uzasadnieniu do zaskarżonego wyroku do analizy zarzutów powódki odnoszących się do stosowania wobec niej mobbingu. Niestwierdziwszy tego rodzaju naruszenia dóbr powódki, Sądy drugiej instancji uznał – zbiorczo – za niezasadne jej żądania dotyczące zadośćuczynienia i odszkodowania. Tego rodzaju działanie Sądu drugiej instancji, choć wywołuje zasadnicze

wątpliwości z punktu widzenia zastosowania art. 328 § 2 k.p.c. oraz przepisów prawa materialnego o ochronie dóbr osobistych, nie narusza art. 321 § 1 k.p.c. Nie jest bowiem przypadkiem orzeczenia ponad granicami żądania strony i o czym innym, niż to, czego domagała się strona.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

aw